

Fővárosi Bíróság
16.K.32324/2008/13.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Bíróság dr. Török Tamás ügyvéd által képviselt Flavin 7 Kft. (Maklár) I. rendű és a dr. Sallay István ügyvéd által képviselt Crystal Institute Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. „f.a.” (Budapest) II. rendű felpereseknek a dr. László Ildikó Katalin ügyvéd (1245 Budapest 5., Pf.: 1036) által képviselt Gazdasági Versenyhivatal (1054 Budapest, Alkotmány u.5.) alperes elleni verseny ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A bíróság a felperesek kereseteit elutasítja.

A bíróság kötelezi a felpereseket, hogy egyenként fizessenek meg az illetéktügyi hatóság külön felhívására az állam javára 8.250 - 8.250 (azaz nyolcezerkettőszázötven - nyolcezerkettőszázötven) Ft, a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illetéket.

A bíróság kötelezi felpereseket, hogy egyenként fizessenek meg alperesnek 20.000 - 20.000 (azaz húszezer - húszezer) Ft perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet ennél a bíróságnál, de a Fővárosi Ítéltáblának címezve lehet 4 példányban, írásban benyújtani.

I n d o k o l á s :

I. rendű felperes 2005. március 27-i „Mai Nap” című újság Életmód mellékletében és a „Vasárnapi Blikk” című újság Egészséges Extra mellékletében egész oldalas hirdetéseket jelentetett meg. Az újságcikk a rákos megbetegedések megelőzésének fontosságát elemezte, és bemutatta a Flavin termékek feltalálóját és magát az étrendkiegészítő terméket a Pécsi Tudományegyetem Általános Orvoskarának Orvosi Népegészségtani Intézetében a készítménnyel végzett állatkísérletek eddigi eredményeit, valamint a Magyar Tudományos Akadémia Kémiai Kutatóközpontjának Szerkezetkutatási Főosztály Molekula Spektroszkópiai Osztályának vezetője által kifejlesztett bőr- és hajdiagnosztikai módszert. A cikk bal alsó sarkában a bőr- és hajdiagnosztikai módszer, valamint a Flavin termékek feltalálójának és az állatkísérleteket végző orvosprofesszor kisméretű fényképe volt látható, jobb felső sarkában pedig II. r, felperes által forgalmazott Flavin 7 étrendkiegészítők fényképe

alatt 5 mm betűnagysággal a „Magyar Rákellenes Liga ajánlásával” mondat található a cikk címében félvastagon 5 mm-es betűnagysággal „napi több millió rákossejt pusztul el a Flavin 7 segítségével” mondat alatt 17 mm-es kiemelt betűvel „leszámolunk a rákkal” állítás olvasható. A cikk bevezető részében megvastagított 2 mm-es betűnagysággal szerepel „a daganatos betegségek megelőzése és megfékezése egyre inkább előtérbe kerül. Szerencsére egy egri kutatólaboratórium két évvel ezelőtt kifejlesztett egy gyümölcskoncentrátumot, amely továbbfejlesztett gyümölcsök magvainak a kivonatával. A szer genetikai szinten gátolja a rák kialakulását illetve segíti a beteg sejtek elpusztulását. A Flavin 7 ma már több ezer ember védőitala.” A hirdetés jobb alsó sarkában vékony kis keretbe foglalva Flavin termékek iránt érdeklődők számára információkat tartalmazó honlap címe és II. rendű felperes e-mail címe található. Ezen kívül még keretes felhívás is megjelentetésre került, amelyben az szerepelt, hogy I. rendű felperes 2005. március eleje óta diagnosztizált rákos betegek részére (ebben az évben 5.000 ember), akik ezt kezelőorvosukkal megbeszélték, térítésmentesen bocsájtja rendelkezésükre a kiegészítő kezelés megkezdéséhez szükséges egy hónapra elegendő „Napkristály” Flavin védőitalt, és további egy hónapra elegendő kapszulát. Kérjük az értékesítőket, orvosokat, gyógyszertárakat, drogériákat segítsék a betegeket, hogy hozzájussanak a védőitalhoz. A jelentkezéshez információk telefonszámokat adtak meg. Azonban a felhívásban rögzítettekkel szemben II. rendű felperes tulajdonát képező telefonszámokon, II. rendű felperes munkatársai fogadták a jelentkezéseket, ők postázták ki az adatlapokat, és a térítésmentes étrendkiegészítőket a betegeknek. A keretes hirdetések védőitalnak tüntetik fel következetesen többször a Flavin termékcsaládot. I. rendű felperes 2005. március 27-én is megjelentetett az előzőekkel azonos tartalmú fizetett hirdetést. Ezen magatartások észlelését követően az alperes eljárást indított I. rendű, majd 2005. szeptember 5-én II. rendű felperessel szemben. A vizsgálat során II. rendű felperes jogsértés hiányában vele szemben az eljárás megszüntetését kérte, nem vitatta a Versenytanács előzetes álláspontját a kifogásolt magatartással kapcsolatosan megállapított tényállást, nem vitatta, hogy a Szabó László, mint a Crystal egyetlen tagja 2004. június 15-én alapította meg I. rendű felperest, kezdetben a II. rendű felperes 100%-ban tulajdonosa volt I. rendű felperesnek, majd 2005. január 31-től részesedése 90%-ra csökkent, és a fennmaradó 10% Szabó László tulajdonába került. Így a II. rendű felperes nem vitatta I. rendű felperessel kapcsolatos viszonyát, II. rendű felperes reklámmegrendeléséhez fűződő gyártói, forgalmazói érdekeltségét, az I. rendű felperesnek adott hirdetési megbízás tényét, de arra hivatkozott, hogy az eljárásban kifogásolt reklám tartalmát nem II. rendű felperes, hanem I. rendű felperes határozta meg. I. rendű felperes nem vitatta a tényállást, a jogsértést elismerte, előadta, hogy értékesítést nem végez, a reklámozáshoz ez az érdekeltség fűzi, hogy marketinggel foglalkozik.

Az eljárás eredményeként az alperes 2005. december 05-én kelt Vj-107/2005/30. számú határozatával megállapította, hogy 2005. március 27-én I. és II. rendű felperes a Flavin termékek gyógyhatásának állításával fogyasztó megtévesztésre alkalmas magatartást tanúsított, és II. rendű felperessel szemben 10.000.000 Ft bírságot szabott ki. Határozatának indokolásában rögzítette, hogy a megállapított tényállást a felperesek előadása, az általuk csatolt írásbeli bizonyítékok és a többször módosított a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 71. §-a nyomán készült vizsgálati jelentés alapján állapította meg. Rögzítette, hogy az utóbbi években előtérbe került egészségmegővő élelmezéssel párhuzamosan egyre több olyan termék kerül forgalomba, amely a megnövekedett ez irányú fogyasztói igényt elégíti ki, és

rögzítette a gyógyszer, gyógyhatású készítményekre vonatkozó jogi szabályozást. Rögzítette, hogy a gyógyszerek esetében ez az engedélyező hatóság az Országos Gyógyszerészeti Intézet (OGYI) szerint az étrendkiegészítők hirdetései nem léphetik túl az alkalmazások során várható

kedvező élettani hatásokat. A perbeli termék esetében a vizsgált hirdetésekben lévő állítások túlmutatnak az étrendkiegészítők alkalmazása során várható kedvező élettani hatásokat, és kizárólag a gyógyszer kategóriában elfogadott indikációk tartalmi közlésén. A vizsgált cikk keretes felhívás részében szereplő tájékoztató megtéveszti a fogyasztókat, ugyanis I. rendű felperes egy hónapra elegendő Flavin védőitalt és további egy hónapra elegendő kapszulát a diagnosztizált rákos betegek kiegészítő kezelésére bocsájtja térítésmentesen rendelkezésre, amely kiegészítő kezelés a gyógyhatást sugallja, ennek látszatát kelti. Fodor József Országos Közegészségügyi Központ Országos Élelmezési és Táplálkozástudományi Intézete (OÉTI) engedélyével voltak előállíthatók az élelmiszerek csoportjába tartozó étrendkiegészítő készítmények. Ezen OÉTI a perbeli alperesi eljárással érintett állítások szakmai megalapozottsága tekintetében előadta, hogy a Flavin 7 termékcsalád bemutatott módon történő reklámozása tiltott, egyrészt a hitelesen nem bizonyított élettani hatások miatt, másrészt az élelmiszerek jelöléséről szóló 19/2007. (II.24.) FVM ESzCsM-GKM rendeletben, harmadrészt az étrendkiegészítőkről szóló 37/2004. (IV.26.) ESzCsM rendeletben foglaltak következtében, miszerint az élelmiszerek étrendkiegészítők jelölése, megjelölése és reklámozása során tilos a terméknek betegséget megelőző gyógyító hatást tulajdonítani, illetve ilyen tulajdonságokra utalni. Az újságcikkben a Flavin 7 termékekkel végzett állatkísérletek során tapasztalt kedvező hatások humán terápiás hatásként való bemutatása megtévesztő volt, ráadásul az állatkísérletekben egy bizonyos rákkeltő anyag jelenlétében kialakuló daganatos folyamatokat vizsgáltak, a humán, rosszindulatú elváltozásoknak azonban köztudottan számos genetikai, környezeti, egyéb kórokozó tényezője ismert. Jelenleg nem ismeretes olyan tudományos elvek alapján tervezett, kivitelezett és értékelt humán vizsgálatosorozat, amely minden kétséget kizáróan bizonyítaná a cikkben megjelent gyártó állítását, miszerint napi több millió rákossejt pusztul el a Flavin 7 segítségével, vagy a szer genetikai szinten gátolná a rák kialakulását, és segítené a betegsejtek pusztulását. Rögzítette határozatában az alperes, hogy a vizsgálat mindkét felperes esetében a jogsértés megállapítását és II. rendű felperes bírságfizetésének kötelezését indítványozta. Az alperes határozatában megállapította, hogy felperesek megsértették a Tptv. 8. § (1) bekezdését, és a (2) bekezdés a. pontjában írtakat, figyelemmel a 9. §-ban rögzítettekre. Ezen kívül még a gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: Grtv.) 2. § g. és p., 7. §-ban írtakat, a 14. § (3) bekezdése alapján pedig a 7. §-ban foglalt rendelkezések megsértéséért a reklámozó a felelős, és a 15. § (2) bekezdése alapján pedig a megtévesztő reklám esetén a jogsértés megállapítása részben az alperes hatáskörébe tartozik, azonban az eljárásra a Tptv. rendelkezéseit kell alkalmazni. Ezt meghaladóan határozatát további részletes ténymegállapítás és jogszabályhelyekre történő hivatkozással is indokolta. A Versenytanácsnak döntenie kellett a versenyjogi felelősségviseléséről, és ekörben megállapította, hogy mind I., mind II. rendű felperest felelősség terheli. A bírság kiszabását I. rendű felperessel szemben azért mellőzte, mert az a jogsértést elismerte és a 2004. évi nettó árbevétele is csekély összegű volt, míg II. rendű felperes esetében a jogsértés megállapításán túl bírságot is kiszabott, súlyosbító körülményként vette figyelembe az ismételt marasztalást, és a kifogásolt magatartással érintett fogyasztók pszichikai befolyásolhatóságát.

A fenti határozatokkal szemben a felperesek a Fővárosi Bírósághoz 2006. március 10-én érkezett keresetlevelet nyújtottak be. Keresetükben kérték az alperes határozatának bírósági felülvizsgálatát, ennek során elsődlegesen a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését, másodlagosan a Tptv. 83. § (4) bekezdése alapján az alperesi

határozat megváltoztatását, a kiszabott bírság mérséklését. Előadták, hogy a Flavin gyümölcs kivonat termékek előállítását az OÉTI engedélyezte és nyilvántartásba vette 2003 májusában és júniusában. A különböző alperesi határozatban hivatkozott újságokban megjelent cikkek elsődleges célja a Flavin termékek vonatkozásában lefolytatott tudományos kutatások

ismertetése. A Pécsi Tudományegyetem Általános Orvoskarának Orvosi Népegészségtani Intézetében a készítménnyel végzett állatkísérletek a Magyar Tudományos Akadémia Kémiai Kutatóközpontjának Szerkezetkutató Főosztály Molekula Spektroszkópai Osztályának vezetői által kifejlesztett bőr- és hajdiagnosztikai módszer és ezen keresztül a termékeknek a bemutatása volt. Az újságcikkeknek a fogyasztókra kifejtett hatása álláspontjuk szerint nem a fogyasztók megtévesztésére, hanem elsődlegesen a termékek megvásárlására, készítésében nyilvánult meg. Nem vette figyelembe az alperes határozatának meghozatalakor azt, hogy a rákbetegségeket számos klinikailag még nem tesztelt módon próbálják gyógyítani és I. rendű felperes terméke még újnak számít a piacon. Másodlagos kérelmük tekintetében előadták, hogy a kiszabott bírság összege másodrendű felperes esetében eltúlzott, ezért kérte II. felperes annak mérlegelési jogkörben való csökkentését figyelemmel arra, hogy II. rendű felperes célja az újságcikkek megjelentetésével nem a fogyasztók megtévesztése, hanem a termékre vonatkozó legújabb kutatási eredmények ismertetése.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte határozatában írtak fenntartásával, és perköltséget igényelt. Álláspontja szerint az alperesnek nem feladata annak eldöntése, hogy a felperesi termék megelőzi-e, kezeli-e, vagy gyógyítja-e a rákbetegséget. E körülményeket a felperesek nem is bizonyíthaták, nem is bizonyíthatják, a tudományos tények jelenleg ilyen még nem tesznek lehetővé. A Versenytanácsnak abban kellett döntenie anyagi jogilag, hogy gyógyhatás állításának minősült-e a két lapban 2005. március 27-én közzétett kijelentések. Ekörben pedig fenntartja a határozatában írtakat. Az alperes részletesen számba vette azokat a szempontokat, amelyeket a bírság kiszabásánál figyelembe vett, ezek között különös súlya volt a visszaesésnek, hiszen II. rendű felperesnek a korábbi eljárásból konkrétan tudnia kellett nemcsak a jogszabályi előírásokból, hogy kifogásolt magatartása tiltott. Mindezek alapján a kereset elutasítását kérte és perköltséget igényelt.

A felperesek keresete nem alapos.

A fenti tényállást a bíróság a peres felek nyilatkozatai, az alperes eljárásnak iratai és a felek által csatolt okiratok alapján állapította meg.

A bíróságnak jelen perben abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes a két lapban 2005. március 27-én felperesek által közzétett kijelentések nyomán hozott határozata helytálló-e, a felperesek a törvénysértést elkövették-e, és ennek következtében II. rendű felperessel szemben kiszabott bírság megalapozott-e, jogszerű-e, az alperes határozata a kereseti kérelemmel érintett részben törvényes-e.

A Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának KK.31. számú állásfoglalása értelmében az ügyfél, illetőleg a törvényes érdekeiben sérelmet szenvedett fél jogszabálysértésre hivatkozva kérheti az államigazgatási ügy érdemében hozott határozat felülvizsgálatát. Keresetében a fél anyagi és eljárási szabálysértésre hivatkozhat, és arra, hogy a határozat meghozatalakor az alkalmazott jogszabályt tévesen értelmezték. Eljárási szabálysértés miatt csak akkor van helye a határozat hatályon kívül helyezésének, ha az eljárási szabálysértés jelentős, a döntés érdemére is kihat, és a bírósági eljárásban nem orvosolható.

A Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében a peres eljárásban a bizonyítási teher azon a félen van, aki kéri, hogy a bíróság az általa előadottakat valóban fogadja el. Ekörben a peres felek tanú és szakértői bizonyítási indítványokat terjesztettek elő. A bíróság ezen bizonyítási indítványokat elutasította, mivel azok az alperesi határozat jogszerűségének megítélése körében nem relevánsak. Az alperesi határozatok felülvizsgálata során a bíróságnak abban a

kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a 2005. március 27-én közzétett kijelentésekkel felperesek a jogsértést elkövették-e. Etekintetben a felpereseknek kell rendelkezésre állnia a közzététel időpontjában olyan tudományosan megalapozott információkkal, szakvéleményekkel, amelyek ezen közzétételben, újságcikkben rögzítetteket teljes körűen alátámasztják. Ez utóbb a perben tanúmeghallgatással, illetve a peres eljárás, vagy akár az alperes eljárása alatt készült szakértői véleményekkel már nem pótolható, így a bizonyítási indítványok a felperesi kereseti kérelem alátámasztására ez okból nem voltak megfelelőek, ezért a szükségtelen bizonyítási indítványoknak a bíróság nem adott helyt.

I. rendű felperes jogi képviselője a vizsgálat során a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsának 2005. december 5-én délelőtt 10 óra 45 percre kitűzött és megkezdett tárgyalásán akként nyilatkozott, hogy I. rendű felperes képviselőjében a jogsértést elismeri. Az I. rendű eljárás alá volt vállalkozás képviselőjében előadta, hogy tudomásul veszi a jogi szankcionálásban 2004. május 1-jével keletkezett szigorodást, és azt is elismeri, hogy 2005. március 27-n fizetett hirdetésben olvasható állításokat betegségmegelőzőként lehet értelmezni, ezért egyetért a versenytanácsai állásponttal, és ennek következménye az elismerés.

II. rendű felperes képviselőjében nyilatkozó jogi képviselő jogsértés hiányában az eljárás megszüntetését kérte. A bíróság megállapította, hogy ezen jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozat értelmében téves az az I. rendű felperesi álláspont, hogy a jogsértés I. rendű felperest ne ismerte volna el. A versenytanácsai jegyzőkönyvében, miután az a Versenytanács működése körében hivatalos eljárása során készült közokiratnak tekinthető, és a benne foglalt nyilatkozatra figyelemmel I. rendű felperes az alperes eljárása során a jogsértést elismerte.

A Tptv. 8. § (1) bekezdése értelmében tilos a gazdasági versenyben a fogyasztókat megtéveszteni. A 8. § (2) bekezdés a. pontja szerint fogyasztók megtévesztésének minősül különösen, ha az áru ára, lényeges tulajdonságai különösen összetétele, használata, az egészségre és környezetre gyakorolt hatása, valamint kezelése, továbbá az áru eredete, származási helye, beszerzési forrása, vagy módja tekintetében valótlan tény, vagy valós tény megtévesztésre alkalmas módon állítanak, az árut megtévesztésre alkalmas árjelzővel látják el, vagy az áru lényeges tulajdonságairól bármilyen más megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adnak. A 8. § (2) bekezdés b. pontja szerint pedig fogyasztó megtévesztésének minősül, különösen, ha elhallgatják azt, hogy az áru nem felel meg a jogszabályi előírásoknak, vagy az áruval szemben támasztott szokásos követelményeknek, továbbá, hogy annak felhasználása a szokásostól lényegesen eltérő feltételek megvalósulását igényli. A 9. §-ban foglaltak alapján a használt kifejezéseknek a mindennapi életben, illetőleg a szakmában elfogadott általános jelentése az irányadó annak megállapításánál, hogy a tájékoztatás a fogyasztók megtévesztésére alkalmas-e vagy sem. A bíróságnak azt kellett megvizsgálnia, hogy a 2005. március 27-én a „Mai Nap” és a „Vasárnapi Blikk” mellékleteiben megjelentetett hirdetések a fogyasztók megtévesztésére és a fogyasztói döntések versenyjogilag értékelhető módon történő befolyásolására alkalmas volt-e. A bíróság megállapította, hogy helytállóan rögzítette az alperes, hogy a fizetett hirdetésekben mind a címükben, mind a bevezető részben szakmailag nem megalapozott állítások szerepeltek. A hirdetés alsó részében olyan felhívás volt található, amelyben a megadott telefonszámon jelentkező 2005. március eleje óta diagnosztizált rákos betegek részére jelentkezés esetén a II. rendű felperes egy hónapra elegendő Napkristály Flavin 7 védőitalt és további egy hónapra elegendő kapszulát bocsájt térítésmentesen rendelkezésre. Ugyanakkor az alperes eljárása

során ezen hirdetés megjelentetésekor hatályos tudományos alátámasztottság szerint a II. rendű felperes által előállított és forgalmazott Flavin 7 étrendkiegészítőket 2003 májusában és júniusában engedélyezte és vette nyilvántartásba az OÉTI. Az OGYI szakmai álláspontja szerint a perbeli hirdetésben érintett étrendkiegészítő alkalmazása során várható kedvező élettani hatásokra

utaló és szereplő állítások kizárólag gyógyszer, vagy gyógyhatású készítmény kategóriájában megengedhető állításokat, indikációkat tartalmaznak. Ugyanakkor az OÉTI állatkísérletek során tapasztalt kedvező hatások megítélése esetében rögzítette, hogy ezen állatkísérletekre való hivatkozás humán terápiás hatásként való kommunikálása a fogyasztók felé nem megengedhető, megtévesztő. Sem az OÉTI-nek nem volt tudomása arról, sem a felperes nem hivatkozott arra, hogy a hirdetés idejében, illetve a hirdetést megelőzően folyt volna tudományos elvek alapján tervezett, kivitelezett és értékelt humán vizsgálsorozat, amely bizonyítaná a reklámcikkben megjelent állításokat.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperesi vizsgálat tárgyául szolgáló cikkekben megjelentekkel felperesek megsértették a Tptv. 8. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a. pontjában írtakat. A Tptv. III. fejezetének az a rendeltetése, hogy a fogyasztói döntéseknek a szabadságát védje. Ez a védelem fokozott s kiemelt az egészséggel kapcsolatba hozható áruk tekintetében. A felperesek által a fogyasztók felé irányult reklámként vagy más módon megnyilvánuló tájékoztatással szemben az a törvényi követelmény, hogy annak alapján a fogyasztó reális képet alkothasson a perbeli Flavin termékről, és a fogyasztó a vásárlásra vonatkozó döntésének meghozatala előtt pontos tájékoztatást kapjon, a tájékoztatás korrekt legyen, és tudományos tényekkel alátámasztott. A fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást a Tptv. tilalmazza, és a gazdasági versenyt akarja ezáltal megóvni, nem engedve a tisztességtelen befolyásolásnak a fogyasztói döntések kialakítására. Ennek megítélése körében törvénysértést követtek el a felperesek azáltal is, hogy az általuk megjelentetett hirdetés ilyen fogyasztói döntés befolyásolására, a számukra kedvező döntés kiváltására alkalmas volt. Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy helytállóan rögzítette az alperes, hogy a felperesek a Tptv. 8. § (1), (2) bekezdés a. pontjában írt törvénysértést elkövették.

A Grtv. 2. § g. pontja szerint gazdasági reklám olyan tájékoztatás, amely a termék, szolgáltatás, ingatlan jog és kötelezettség (a továbbiakban: áru) értékesítését, vagy más módon történő igénybevitelét és a vállalkozás nevének megjelölésének tevékenységének népszerűsítését, továbbá áru, vagy árujelző megismertetését mozdítja elő, (továbbiakban: reklám). A 2. § r. pontja szerint pedig reklámozónak tekinthető, akinek érdekében a reklám közzétételre kerül, illetve aki a saját érdekében a reklám közzétételét megrendeli. A Grtv. 7. §-a pedig a megtévesztő reklám közzétételét tilalmazza. A perbeli esetben tehát miután a megtévesztés burkolt reklám közzétételéért a 14. § (3) bekezdése alapján a reklámozó felelős, és a Grtv. 15. § (2) bekezdésében foglaltak szerint megtévesztő reklám közzététele során a Tptv.-ben meghatározottak szerint a reklámfelügyeleti eljárás lefolytatása a bíróság, illetve az alperes hatáskörébe tartozik, és a 7. § (2) bekezdés a. pontja, valamint (3) bekezdésében foglaltak megállapítására az alperes jogosult, helytállóan vizsgálta az alperes a perbeli 2005. március 27-én megjelentetett reklámokat, és ezen reklámok közzététele során a felperesek felelősségét. A perbeli esetben I. rendű felperes a reklám közzétételét rendelte meg, míg II. rendű felperes érdekében került a reklám közzétételre, így helytállóan állapította meg az alperes, hogy mindkét felperes esetében a felelősség fennáll a közzétett reklámért, és ennek következtében a reklámban szereplő magatartás mindkét felperes esetében jogsértés megállapítását kellett, hogy eredményezze. A rendelkezésre álló adatokat és tényeket az alperes helytállóan értékelte, amikor megállapította, hogy az eljárásban érintett fizetett hirdetések és felhívásokat I. rendű felperes rendelte meg, de azt II. rendű felperes megbízásából és tevőleges közreműködésével II. rendű felperes gazdasági tevékenységének

érdekében tette. A reklám alkalmas volt a fogyasztói döntések befolyásolására, és az alperes fellépése során mind az anyagi, mind az eljárási szabályokat teljes körűen betartotta. Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy mind I., mind II. rendű felperes esetében

jogszerű és megalapozott volt az alperesnek az a döntése, hogy terhükre a jogsértést megállapította.

I. rendű felperessel szemben az alperes bíróság kiszabását nem látta indokoltnak, arra is figyelemmel, hogy I. rendű felperes gazdálkodási adatai körében a bevételek csekély mértékűek voltak, azonban elsődlegesen a bíróság kiszabásának mellőzését arra figyelemmel alkalmazta, hogy I. rendű felperes az eljárás során a jogsértést elismerte. I. rendű felperes ezen alperesi megállapítást ugyan vitatta, azonban a bíróság megállapította, hogy az alperes helytállóan és okszerűen értékelte I. rendű felperes képviselőjének az eljárás során tett nyilatkozatát, így ekörben a tényállást is pontosan, tényszerűen állapította meg. Ez okból jogszerű és megalapozott volt az a mérlegelési jogkörben hozott döntése, hogy bíróságot I. rendű felperessel szemben nem szabott ki. II. rendű felperes esetében a bemutatott és rendelkezésre álló adatok alapján II. rendű felperes 800.000 millió Ft-os árbevételt realizált, amelyre figyelemmel bíróság kiszabását tartotta indokoltnak az alperes, mindössze 10 millió, azaz 1 %-ot meghaladó mértékű bíróság megfizetésére kötelezte, amely bíróság kiszabása során határozatában részletesen rögzítette a mérlegelésének szempontjait, a figyelembe vett körülményeket.

A Polgári perrendtartásról szóló, többször módosított tárgyidőszakban hatályos 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B. §-a szerint a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekinthető jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik. A bíróság megállapította, hogy az alperes ezen mérlegelési körben a bíróság kiszabása során a mérlegelésének szempontjairól számot adott, indokolásában rögzítette azt, és a megállapított tényeket okszerűen mérlegelte. Önmagában az, hogy a bíróság II. felperes szubjektív észlelése folytán eltúlzottnak tekinthető, még a bíróság mértékének megváltoztatását nem eredményezheti. Mindezek alapján a bíróság felperesek kereseti kérelmeit elutasította.

A bíróság pervesztes felpereseket egyenként kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes költségeinek megfizetésére, figyelemmel a 32/2003. IM számú rendelet 3. § (3) bekezdésére.

A bíróság az illetékek viselése tárgyában akként rendelkezett, hogy a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illeték megfizetésére kötelezte a felpereseket egyenként az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdése, valamint 43. § (3) bekezdése alapján, figyelemmel a 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 13. § (2) bekezdésére.

A fellebbezés lehetőségét az ítélet ellen a Pp. 340. § (2) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2010. év június hó 21. napján

dr. Kovács Mária s.k. bírósági írásmegj. sz. 1000